

Fricz Tamás: Háború

2012 február 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Aggódok az amerikai demokráciáért. Azt hiszem, Barrosónak és Orbán Vikornak levelet kellene írnia Barack Obama elnöknek, amelyben jeleznék neki aggodalmaikat, s?t kifejezetten felszólítanak, hogy ha nem változtatja meg a legújabbán bevezetett törvénycsomagot, akkor annak következményeivel is számolnia kell az amerikaiaknak.

Történt ugyanis, hogy 2011. december 31-én, azaz szilveszterkor – pikáns napválasztás, nemde? – az Egyesült Államokban elfogadták az új honvédelmi törvényt. Nem más, mint a Washington Post internetes portálján megjelent írás szerint ez a törvény Orwell és Bradbury elképzelt „szép új világot” valósítja meg. E törvény alapján a kormány bárhol és bárkit ellenőrizhet, megfigyelgethet, lehallgathat, letartóztat, ráadásul különösebb indoklás nélkül.

Tíz példát sorol fel a törvényből a cikk, amelyek még húsz éve is elképzelhetetlenek tőntek a „szabadság szövegében”.

Ezek a következők: 1. Az elnöknek jogában áll elrendelni merényletet akár amerikai állampolgárral szemben is, ha gyanúba hozható a terrorizmussal. 2. A terrorizmussal vádolt állampolgárokat korlátlan ideig fogva lehet tartani, s ezt a jogot a katonaságon kívül immáron az elnök is megkapta. 3. Az elnök eldöntheti, hogy a vádlott szövetségi vagy katonai bíróság elé kerüljön (aligha kell ecsetelni, mekkora különbség van a kettő között). 4. A 2001-es terroristaellenes törvény (Patriot Act) alapján az elnök elrendelheti az állampolgárok felhatalmazás nélküli megfigyelését, most Obama azt a jogot is megkapta ehhez, hogy cégektől is kérhet adatokat, üzleti dokumentumokat és könyvtári kölcsönzéseket is ellenőrizhet. 5. A kormány a terrorizmussal vádolt személyekkel szemben titkos bizonyítékokat is felhasználhat, amiket senki nem ismerhet meg. 6. A háborús bűnösök kiadatását megtagadhatja az USA. 7. Titkos bíróságok működhetnek, amelyek az Egyesült Államokkal ellenséges viszonyban álló kormányoknak segítik állampolgárokat lehallgathatnak. 8. Jogi mentességet kapnak azok a cégek, amelyek állampolgárok bírói felhatalmazás nélküli megfigyelésében részt vesznek. 9. Ezen túl a GPS-készülékeket is lehet használni „gyanús” állampolgárok megfigyelésére, ismét csak bírói engedély nélkül. 10. A kormány kiadhatja gyanús állampolgárait olyan országoknak is, ahol köztudottan kínzás veszélye áll fenn.

Íme, a lista. Ehhez járul még a köztéri megfigyelés kiterjedt rendszere, a különféle chipekkel kapcsolatos vad elképzelések (amely alapján mindenki minden pillanatban ellenőrizhetővé válik), a külföldiekkel szembeni határellenőrzések stb.

„Terrorism, terrorism, terrorism...” A világ összes állampolgára potenciális terroristává vált.

Innent?! kezdve mennyiben tekinthet? az Egyesült Államok a szabadság hazájának?

És kérdelem én ezek után, nagy tisztelettel: Európának, az Európai Uniónak nem inkább ezzel kellene foglalkoznia, ahelyett hogy Magyarországgal „szórakozik”, amely ország valójában még mindig az európai partneri együttműködés elkötelezett híve?

Nem azt kellene észrevenniük, hogy az Egyesült Államok kormányzata a terrorizmus álságos érvrendszere segítségével valójában nem tesz mást, mint feljogosítja magát arra, hogy a világ bármely személyével és ezen keresztül országával úgy járjon el, ahogy akar? Hogy most már valóban Nagy Testvérré kíván válni?

S nem azt kellene végre észrevennie Európának, hogy a nemzetközi pénzügyi körök, valamint az amerikai magántulajdonban lévő hitelintézetek hasonlóképpen arra törekednek, hogy az amerikai érdekeket érvényesítsék akár az európai érdekekkel szemben is, hogy a dollár veszni látszó devizatartalék (azaz világvaluta) szerepét megőrizzék akár az euróval s persze a júnnal és a többi más pénznemmel szemben is? Nem ezért van-e az, hogy a hitelintézetek most már a vezető európai hatalmakat is leminősítik, sőt arra készülnek, hogy az európai segélyalapot is a bővítésbe sorolják, s ezzel tulajdonképpen Európára mondják ki azt, hogy bővítés?

S kérdelem én: ehhez a valóban hatalmas jelentőségű kérdéshez képest valóban az lenne fontos Barrosónak, Van Rompuynak, Schulzknak, Verhofstadtnak és a többi baloldali, balliberális politikusnak, hogy Magyarországon a bíróságok mikor mennek nyugdíjba, vagy hogy mi van a Klubrádióval?

Szánalmas és nevetséges Európa vaksága. A szemé láttára vívni ellene is pénzügyi és politikai háborút a vezető, informális pénzügyi körök, a hedge fondok, a hitelintézetek és persze mögöttük az amerikai döntéshozók, s mindebből szinte semmit nem vesznek észre. E körök közben mosolyogva figyelik, ahogyan az „szájuk íze szerint lépnek fel az európai politikusok, médiumok, újságok, közéleti emberek stb. Magyarország ellen, amely ország valójában nem e körök céljainak, érdekeiknek megfelelően működik.

Európát dróton rángatják.

Európa azt hiszi, béke van, miközben az Államok egyre jobban kiterjeszti mozgásterét, s fittet hány az alapító atyák szabadságjogokkal kapcsolatos, korbácsolás vésett törvényeire. Hogy is mondta egy kérdésre válaszolva Lindsey Graham szenátor? „A szólásszabadság nagyszerű gondolat, de háborúban állunk.”

Ez a mondat mindent elárul. Lassan megfordíthatjuk a régi mondást, valahogy így: a béke nem más, mint a háború folytatása más eszközökkel.

Isten óvja a világot. S benne minden jóakarátú embert, mert övék lesz a föld.

Fricz Tamás - magyarhirlap.hu

Ajánló

